

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Σημεία και τέρατα της φύσεως. Οί μικροί γίγαντες... Ένας τετραετής... άντρακλας!... Ο έξαετής Κουταλιανός! Μακριά από τις γυναίκες!... Τό θλιβερό τέλος του. Ο μικρογίγας Βεράν. Μία μικροϋλα δυό ετών που ήταν τελεία γυναίκα!... Άλλες παράδοξες περιπτώσεις. Από γίγαντες... νάνοι!... Τό οικτρήν τέλος τών μικρογιγάντων!...

Ίσως οί αναγνώσται μας ξαφνιαστούν με τόν τίτλο πού θά δούν παραπάνω. Ένας άνθρωπος ή γίγας θά εινε ή νάνος! Δέν μπορεί ποτέ νά εινε και τά δυό μαζί! Και όμως ή μητέρα φύσι— ή οποία διακρίνεται τόσο γιά τήν αρμονία της όσο και γιά τή φροκίτη άσμφρονία της—έκανε, στην προκειμένη περίπτωση, κάτι τό άπίστευτο, τό τερατώδες. Παρουσίασε δηλαδή παιδιά τά οποία από νεαροτάτης ηλικίας έδειξαν σημεία τρομακτικής ανάπτυξεως, ενώ κατόπιν έκόντηναν... Τά φαινόμενα αυτά εινε τόσο σπάνια στην ιστορία, ώστε άξίζει ο κόπος νά τά μνημονεύσομε.

Τα «Χρονικά της Ακαδημίας των Έπιστημών», της Γαλλίας, αναφέρουν ότι στό 1866 γεννήθηκε στην περιφέρεια του Ίουβρα ένα παιδί τό οποίο σέ ηλικία 6 μηνών περπατούσε, σέ ηλικία 4 ετών ήταν άρκετά ύψομο γιά νά παντρευθί και, πριν άκόμα πατήση στό 7, ελεγε σεβαστών διαστάσεων γενειάδα και μπόι σωστό άνδρός! Άπό τότε έπαψε πιά νά μεγαλώνη. Ήτανε καιρός, βέβαια!...

Τά ίδια χρονικά αναφέρουν πάλι τή γέννηση ενός άγοριού, τό όποιον σέ ηλικία έξη ετών ελεγε ύψος 1 μέτρου και 60 έκατ. και μπορούσε νά σηκώση 150 κιλά βάρος! Έγνοείται ότι ή όλη του σωματική κατασκευή άνεπτυξάσσοτο παράλληλως. Τόσον μάάλιστα ώστε ο παπάς του χωριού ελεγε άπαγορεύσει στό έξαετές αυτό άγορά νά πλησιάζη όχι μόνον τά συνομηλικά του κορίτσια, μα κα' αυτές άκόμα τις ώριμες παντρεμένες γυναίκες, επειδή διέτρεχαν σοβαρό κίνδυνο!... Ο νεαρός αυτός γίγας άρχισε από έκείνης της έποχής ν' άπβλακώνεται, ώσπου πέθανε τρελλός σ' ένα φρενοκομείο!...

Έπίσης περίφημος μικρογίγας ήταν κα' ο Λουδοβίκος Βεράν, ο όποιος γεννή-

θηκε στή 1869. Σέ ηλικία 6 ετών ελεγε ύψος ενός μέτρου και 28 και σέ ηλικία 7 ετών βοηθούσε τόν πατέρα του σ' όργωμα του χωραφιού.

Τά τερατώδη αυτά φαινόμενα παρουσιάζονται και σέ κορίτσια σέ πολύ μικρότερα όμως κλίμακα. Ο Ιατρός Κάρολ αναφέρει πως έ γνώρισε ένα κορίτσια, τό οποίον σέ ηλικία μέν 2 ετών ήτο καθ' όλα γυναίκα—με όλες τις φυσιολογικές λειτουργίες του γυναικειου όργανισμού—σέ ηλικία δε 8 ετών ήταν... εις ένδιαφέροισαν κατάστασιν!... Άπίστευτον και όμως αληθές! Ο Σώσβερντ αναφέρει έπίσης πως ελεγε έξετάσει κάποτε ένα κορίτσια του όποιου ο όργανισμός από ηλικίας ενός έτους λειτουργούσε όπως λειτουργεί σνήθως ο όργανισμός μιάς γυναίκας από του 13 έτους της ηλικίας της!...

Έντελώς όμως έξαιρετική εινε ή περίπτωση πού εινε με τά μάτια του ο γάλλος γιατρός Ουβρόν. Ένα κορίτσια, σέ ηλικία 2 μηνών ελεγε βγάλεί όλα τά δονάκια του και πριν άκόμα κλεισεί τους έννά μήνες τά μαλλιά του έφταναν ως τά πόδια του!...

Τό μωρό αυτό ήτανε, τέλος πάντων, σέ θέσι νά φέρη στόν κόσμο... Ένα άλλο κορό!

Μ' άλλους λόγους ή μόλις ένένα μη-ών μικροϋλα αυτή δέν διέφερε σωματικώς καθόλου από μιά ώριμη γυναίκα 25 άς ποιμε, ετών!

Τά τέρατα αυτά δέν ζούνε σνήθως πολλά χρόνια. Ψόσσο, πολλές φορές, όταν συμβεί σέ κανένα απ' αυτά νά ζήση, παρατηρείται τότε ένα άλλο φαινόμενο, έπίσης τρομακτικό. Ένώ στην όψη δείχνουν πως θά ψηλώσουν και θά φτάσουν στό μπόι σέ δυσθεώρητα ύψη, με τήν πάροδο του χρόνου συμβαίνει άκριβώς τό αντίθετο! Άηληδή κονταίνουν!... Θυμική ελεγε γίνει σχετικώς κατά τόν περαιομένο αιώνα μιά άγγελίδα. Η έξαιρετική αυτή γυναίκα σέ ηλικία 7 ετών ελεγε ύψος 1 μέτρο και 45. Έ, λοιπόν, όσο μεγάλωνε τόσο κονταινε. ώσπου όταν έγινε 25 χρονόν τό άνάστημά της δέν υπερέβαινε τά 80 εκατοστά του μέτρου!... Ν. Αδάκρυτος

γεμάτα τά χωράφια,
τ' άμπάρια ως άπάνω,
οί φούνοι άναμμένοι,
πλαστά(καρβελία)εις τάρταπέζια,
βούτφρα στ' άστιά μας,
τυριά εις τά καδιά μας
νά ρθί ή Πασχαλιά μας,
μ' ύγεια γιά τά παιδιά μας.

Έπειτα σβήνουν τά κερά μέσα στό νερό της βρύσης και γυρίζουν στό σπίτι τους.

Τό σιτάρι, θά τό άλέσουν με άλλο σιτάρι και μ' αυτό θά κάνουν τήν Πασχαλινή κουλουρά ή γυναίκες τό πρωί, και θά τήν ψήσουν στην «γάστρα».

Τό κριθάρι θά τό δώσουν νά τό φάν τά ζώα.

Κ' ενώ οί άνδρες άναπαύονται, ή γυναίκες έτοιμάζουνε τά φαγητά, φαί-ποτι άφθονο, όπως έξέρουνε νά φάν οί Σέρβοι. Τήν ήμέρα του Πάσχα άρχίζει τό γλέντι με τίς γκάιδες, τά τραγούδια και τούς χορούς στό μεσοχωρι.

Ζένιμε μάϊκαμ ζένιμε,
ζένιμε τάκκο μ' ζένιμε!...

Τότε τό κάθε παλληκάρι, θά διαλέξη τήν καλή του και του χρονον τό γερό σιτάρι, πού θά δώση ή γή, θά δώση δύναμι και γάλα στους μαστούς της κοπελιάς, πού θά β'ζονται τό κορό της.

Τό τραγούδι της βρύσης, θά τόπή τότε ή ήμικρότερη της άδερφή, ή καμιά άνύπανδρη κοπέλλα.

Και στό χορό θά βεή κα' αυτή τό ταιρι της.
Ρούζιτσα Σερμπολόβα
Μπεζόγκραντ

ΔΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΑΒΑΝΑΣ

Ένας νεοσύλληκτος πού φοραεί τεράστιες άβύθλλες γυμνάζεται. Ο δεκανέας του φωνάζει: Ο Μετβολή!...

Αυτός όμως στέκει άκίνητος. Ο δεκανέας ύς.— Σφιγτώη, γιατί δέν έκαμες μεταβολή; Ο νεοσύλληκτος.— Τήν έκαμα, κύριε δεκανέα... μέσ' τά παπούτσια μου!...

Ο Ζαννής, χωροκί άπ' τή Χίο μόλις έπιστρατεύθηκε, τό ίδιο ακριβώς βράδι, έμασε τήν καρβατίνα του. Έτρεξε λοιπόν στόν λοχία και αναφέρθηκε: Κίριε... λ ο υ κ ί α, μουκλειψαν τήν...π α ρ α μ ά ν α μου!...

Στό θάλαμο. Χτυπά σιωπηθόο. Ένας φοιτητής στρατιώτης λέει στόν γείτονό του: Σοΐτα κα' άκούμο βήματα!... Ποιός εινε; Έρχονται οί κοροί!... Τό Κεδώνι